

Bratia sestry,

celá deviatá kapitola tvorí jednu tému. Ide o viacero rozhovorov a stretnutí so slepým človekom, ktorý bol Ježišom uzdravený. Kvôli tomu, že je to dlhší text, prečítal som iba záverečný oddiel. Doma si danú kapitolu môžete prečítať celú. Keď budete mať text pred sebou, všimnite si, že na začiatku aj na konci sa slepý rozpráva s Ježišom. Naše životy majú rovnaký rámeček. Boh je pôvodca aj dokonávateľ. Je alfa aj omega. Stojí na počiatku aj na konci.

Veríme, že život je Boží dar. Rovnako veríme, že ani smrť nás nemôže odlúčiť od Božej lásky. Časný život je jasne ohraničený narodením a smrťou. Boh prekonáva každú hranicu. Naše životy sú v Božích rukách. Nech by sa dialo čokoľvek môžeme sa spoľahnúť, že Boh je s nami. Počas života stretávame rôznych ľudí. Vstupujeme do vzťahov, z ktorých niektoré sú priateľské a iné zase nepriateľské. Čelíme ťažkostiam, strachu a problémom. Na Ježišovi vidíme, ako Boh pristupuje k nám.

Ježiš videl človeka, ktorý bol slepý. Učeníci si ho tiež všimli, a predsa nevideli človeka. Nevnímali ho ako ľudskú bytosť, osobu, ktorej prislúcha úcta a rešpekt. Všimnime si pozornejšie, že učeníci hovoria „tento“. *Kto zhrešil: tento, či jeho rodičia, že sa slepý narodil?* Z človeka urobili predmet teologickej debaty. Išli popri ňom. Musel počuť, čo sa Ježiša pýtajú. Nevyjadrili ani štipku empatie. Nestíšili hlas. Nepočkali, kým budú trochu ďalej. Ani to by ich konanie neospravedlňovalo, ale aspoň by prejavili trochu ohľaduplnosti. Rozprávali o ňom akoby tam ani nebol.

Otázka učeníkov vychádza z vtedy bežnej predstavy, že postihnutie, resp. choroba je dôsledok konkrétneho hriechu. Je to Boží trest. Žiaľ, na takýto názor môžeme naraziť aj v súčasnosti. Stretávame sa s tým už v knihe Jób. Jób vedie diskusiu so svojimi tromi priateľmi. Snažia sa ho presvedčiť, že všetko zlé, čo sa Jóbovi prihodilo – vrátane jeho kožnej choroby – je Boží trest za hriech, ktorý spáchal. Jób to odmieta. Do našich životov vstupujú rôzne choroby, fyzického alebo psychického charakteru. Ľudský život je plný toho, čo ho ohrozuje. Veriaci ľudia nie sú výnimkou. Aj keď veríme, že naše životy sú v plnej miere v Božích rukách, nemôžeme tvrdiť, že poznáme Božie cesty. Prorok Izaiáš uvádza: *Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty - znie výrok Hospodinov - ale ako nebesá prevyšujú zem, tak moje cesty prevyšujú vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.* (55, 8-9)

Keď niekto koná bezbožne a ochorie na nejakú vážnu chorobu, zvádza to k tomu, aby sme povedali, že je to Boží trest. Tak ako platí, že sme hriešni, tak isto platí, že človek nemôže vynášať slová definitívneho súdu. Boh nekoná podľa našej spravodlivosti. Ježiš povedal, že dôvodom slepoty toho človeka nie je Boží trest za hriech. Kazateľ opísal svoje pozorovanie: *Sú spravodliví, ktorým sa vodí, akoby boli páchali skutky bezbožných; a sú bezbožní, ktorým sa vodí, akoby činili skutky spravodlivých.* (Kaz 8, 14) To neznamena, že Boh sa o svet nezaujíma. Ani z toho nemôžeme usúdiť, že žiadny Boh nie je. Len to vypovedá o Božej sláve. Naším poslaním je konať podľa Božieho slova.

Ježiš nezostáva pri otázke učeníkov, ale obracia sa priamo na slepého. Nehovorí o ňom, ale s ním. Ježiš videl človeka a podľa toho sa aj správal. Slepý človek bol Ježišom uzdravený. Neskôr vyznal, že ho uzdravil človek Ježiš. V tejto súvislosti sa v teologickej reči hovorí o

dvoch Ježišových prirodzenostiach. Ježiš mal aj ľudskú aj božskú prirodzenosť. Bol človekom, a preto mohol prežívať to, čo prežíva každý z nás. Na slepom vidíme, ako Boh obnovuje narušený vzťah so svetom vo všeobecnosti. Sme smrteľní a od Boha odcudzení. Konáme proti Božej vôli, ale Božia vôľa je, aby sme boli zachránení. Boh prichádza k nám a hovorí k nám. Božie slovo je slovo pre nás. Božie slovo nás vedie k záchrane. Slepý človek bol uzdravený, keď počúvol Ježišovo nariadenie.

Nenašiel v iných ľuďoch porozumenie. V celej kapitole sa nepíše o tom, že by sa s uzdraveným niekto radoval. Susedia sa čudujú. Rodičia slepého sa boja. Farizeji sa hádajú a nakoniec ho vyhodia. Ježiš to počul a našiel ho. Aj v závere je Ježiš aktívny. Ježiš videl, počul a našiel človeka. Bohu na nás záleží a chce nás viesť. Uzdravený najprv hovoril o človeku Ježišovi, ale potom uveril, že Ježiš je Syn človeka.

Titul Syn človeka používal Ježiš. Ježiš nikdy o sebe nevyznal, že je Boh. Človek Ježiš poukazuje na jediného Boha. Neveríme v človeka, ale v Ježiša, ktorý je Kristus. To sa neskôr vyvinulo do učenia o svätej trojici. Kresťanstvo nemá troch bohov. Veríme v jediného Boha, ktorý svet tvorí, vykupuje a posväcuje.

Slepý bol Ježišom zachránený. Záchrana prišla na svet skrze Ježiša, ktorý je Kristus. Mnohí voči tomu zostávajú slepí. Tak ako sa hovorí, že pod lampou je najväčšia tma, tak isto môže byť slepý aj taký človek, ktorý si myslí, že vidí veľmi jasne. Nie sme slepí, keď poznáme náš skutočný stav. Sme nedokonalí a smrteľní. Nie sme slepí, ak veríme, že Ježiš je Kristus. Boh prichádza k nám. Vidíme preto, lebo Ježiš nám otvoril oči. Boh vložil vieru do našich sŕdc. To nás má viesť k vd'ačnej pokore a láske k blížnym. Zahŕňa to v sebe aj to, že sa nebudeme navzájom posudzovať. Pavol napísal v 1. liste do Korintu: *Ale mne najmenej záleží na tom, či ma vy súdite, alebo akýkoľvek ľudský súd, ani sám sa nesúdim. Lebo ničoho nie som si vedomý, ale nie v tom je moje ospravedlnenie; ale Pán je Ten, ktorý ma súdi.* (4, 3 – 4) Sme v Božích rukách, a to je neotrasiteľná a nepominuteľná istota.

Bratia a sestry, Boh nás vidí, počuje, slovom vedie a zachraňuje. Sme hriešni, ale Boh nás neodsudzuje. Nepovyšujme sa, ale zvestujme evanjelium. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste Petrovom v 1. k.:

tak aj vy podobne vynaložte všetko úsilie a pridávajte k viere cnosť, k cnosti poznávanie, k poznávaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti pobožnosť, k pobožnosti milovanie bratstva a k milovaniu bratstva lásku. Lebo ak sú pri vás všetky tieto vlastnosti a rozmáhajú sa, nebudete nečinní a neplodní ani v poznávaní nášho Pána Ježiša Krista. Kto nemá tieto vlastnosti, je slepý, lebo v zaslepenosti zabúda, že bol očistený z dávnych hriechov. Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účastenstvo Ducha Svätého so všetkými nami. Amen